

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11063

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

като разгледа докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело
№ 20241110103354 по описа за 2024 година

Предявен е иск от Г. Т. Ж., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“КВ“ № 1а, вх.В,
чрез адв.Д., със съдебен адрес гр.София, ж.к.ЯВ, ул.“ХО“ № 74, ет.1, ап.1, насочен срещу
„ЮБ“ АД, ЕИК 00, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“ОП“ № 260,
представявано от ПН Д.а, за прогласяване за нищожен на договор за потребителски кредит
№ PLUS-17028322/05.06.2019 г., сключен между ищеца и „БНП ППФ С.А. клон България“.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

С искане за приемане като писмени доказателства са представени договор за
потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г., ведно с погасителен план и условия
по договора, съгласие за обработка на лични данни, кратък медицински въпросник за
приемане на застраховане, застрахователен сертификат № PLUS-17028322, ведно с общи
условия към него, декларация за предоставяне на лични данни и информация и тяхната
обработка, условия за обработка на лични данни, стандартен европейски формуляр за
предоставяне на информация за потребителските кредити.

Иска се ответникът да бъде задължен да представи справка за заплатените и за
дължимите суми по процесния договор.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, в който се съдържат
доводи по основателността на предявените искове.

Представят се договор за потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г.,
ведно с погасителен план и условия по договора, съгласие за обработка на лични данни,
кратък медицински въпросник за приемане на застраховане, застрахователен сертификат №
PLUS-17028322, ведно с общи условия към него, декларация за предоставяне на лични
данни и информация и тяхната обработка, условия за обработка на лични данни, стандартен
европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити, договор
за потребителски кредит № PLUS-1665/27.12.2018 г., договор за потребителски кредит №
PLUS-1882/14.09.2021 г. и договор за потребителски паричен кредит, отпускане на
револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-
12982104/18.03.2016 г.

Иска се да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, след като извърши служебна проверка по реда на чл. 140, ал.1 от ГПК на
редовността на исковата молба и на предявените искове, както и другите искания и
възражения на страните, намира, че следва да се произнесе с определение по всички

предварителни въпроси и по допускане на доказателствата.

По направените от страните доказателствени искания, съдът намира следното:

Следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба и отговора към нея документи като относими към предмета на спора.

За изясняване на спора от фактическа страна, следва да се допусне поисканата от ответника съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на поставените в отговора на исковата молба въпроси.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи справки за размера на дълга и на плащанията следва да се остави без уважение, тъй като е неотнормено към предмета на спора.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ДОКЛАДА ПО ДЕЛОТО : Предявен е иск от Г. Т. Ж., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“КВ“ № 1а, вх.В, чрез адв.Д., със съдебен адрес гр.София, ж.к.ЯВ, ул.“ХО“ № 74, ет.1, ап.1, насочен срещу „ЮБ“ АД, ЕИК 00, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“ОП“ № 260, представлявано от ПН Д.а, за прогласяване за нищожен на договор за потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г., сключен между ищеца и „БНП ППФ С.А. клон България“.

Претендира се присъждане на направените по делото разходи.

В исковата молба се твърди, че 05.06.2019 г. страните са сключили договор за потребителски паричен кредит № PLUS-17028322, за сума в размер на 15 000.00 лв., при годишен лихвен процент от 9.93% и ГПР от 11.68%. Сочи се, че допълнително е предвиден разход за застрахователна премия от 3276 лв., както и такса ангажимент от 525 лв. Заемът е предоставен със срок за издължаване 84 месеца /последна вноска с падеж 20.05.2026 г./ при вноска от по 286.47 лв.

Ищецът поддържа становище, че в това правоотношение той има качеството потребител по смисъла на чл.9, ал.3 от ЗПК. С оглед на това в подкрепа на иска си се аргументира с нарушения на ЗПК. В исковата молба се сочи, че процесният договор противоречи на чл.10, ал.1 от ЗПК, тъй като е написан на шрифт по-малък от 12. Според ищеца обявеният в договор ГПР не съответства на действителния, тъй като в него не са включени таксата ангажимент и застрахователната премия. В тази насока ищецът се позовава на § 1, т.1 от ДР на ЗПК, в който е дадена дефиниция на понятието „общ разход по кредита за потребителя“, както и на чл.3, б.“ж“ от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и Съвета. Обръща се внимание, че декларацията за приемане на застраховането е част от всеки договор за кредит и че този разход за потребителя му е наложен от кредитора, като последния дори го е разсрочил в погасителния план. При това се обосновава становище за противоречие с чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, което като последица влече нищожност на договора за кредит.

В исковата молба са изложени и подробни доводи относно нищожността на уговорената такса ангажимент, срещу заплащането на която кредиторът поема задължение да не променя лихвения процент през срока на договора. Според ищеца тази уговорка противоречи въведената забрана в чл.10а, ал.2 от ЗПК, тъй като фиксирането на лихвата не е допълнителна услуга, а част от съществените условия на договора.

Като отделно основание за нищожност на договора е почена липсата на кнокретизация в него на разходите, които формират ГПР. В тази насока е цитирана практика на СЕС. Твърди се и че не е достатъчно ГПР да се отрази само с цифри, а подробно да се

изброят по ясен и разбираем начин всички разходи, които го формират.

По така изложените съображения от съда се иска да прогласи нищожността на процесния договор за кредит.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, в който се съдържат доводи по допустимостта и основателността на предявените искове.

Ответникът признава, че между дружеството „БНП ППФ С.А. клон България“, чийто правопреемник е той и ищеца е сключен процесния договор за кредит при посочените в исковата молба условия.

Ответникът обаче оспорва договора да е написан с шрифт на текста, по-малък от 12. В условията на евентуалност – дори и това да е така, в отговора на исковата молба се изразява становище, че не може да се приеме за порок, който води до нищожност, тъй като целта на законодателя е да предостави възможност на кредитополучателите да разберат смисъла на поеманите от тях задължения. С оглед на това и доколкото е спазена изискуемата от закона писмена форма, според ответника не е налице недействителност на договора. Доводите си в тази насока ответникът подкрепя и с чл.10, § 1 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на която противоречи изискването на чл.10, ал.1 от ЗПК. Предвидената в българското законодателство санкция за неспазване на въведеното изискване за размера на шрифта, ответникът определя като непропорционална.

Отделно от това, в отговора на исковата молба се прави възражения за липсата на доказателства, че при сключване на процесния договор, ищецът е действал като потребител и е разходвал получената от него сума за потребителски цели.

Ответникът оспорва твърденията на ищеца и че таксата ангажимент не е включена в ГПР. По отношение дължимата застрахователна премия се сочи, че същата следва да бъде включена в ГПР само ако е задължително условие за получаване на кредита, какъвто не е процесния случай. Според ответника, застраховката е сключена по желание на ищеца, като в тази насока представя 2 бр. договори, сключени с други лица, в които не е предвидено такова задължение. Освен това се обръща внимание, че „БНП ППФ С.А. клон България“ не е финансирало застраховката, доколкото в поле „Общ размер на кредита“ и стр.1 и 2 от раздел „Параметри и условия“ е отразено, че размерът на кредита за покупка на застраховка „Защита на плащанията“ възлиза на 0.00 лв. Обстоятелството, че застрахователната премия е разсрочена с всяка погасителна вноска и включена в погасителния план се обяснява с факта, че „БНП ППФ С.А. клон България“ е застрахователен посредник и има задължение по чл.337 от КЗ да опосредства превода на сумата по застрахователната премия от застрахования към застрахователя.

Като допълнителен аргумент за липсата на зависимост между договора за кредит и за застраховане се сочи изрично отбелязаното в чл.5.6 от ОУ право на потребителя по всяко време едностранно да прекрати договора за застраховане и да получи неизползваната част от застрахователната премия, както и липсата на клаузи, които да предвиждат изменение на условията по договора за кредит в такава хипотеза.

По отношение предвидената такса ангажимент се твърди, че тя е свързана с допълнителна услуга, която кредиторът предоставя, а именно фиксиран лихвен процент за срока на договора, при което той търпи разходи, свързани с промените на условията на финансовите пазари. Ответникът обръща внимание, че липсва легална дефиниция на използваните в чл.10, ал.2 от ЗПК понятия управление и усвояване на кредит, но според съдебната практика те са свързани съответно с предприемане на действия от страна на банката по администриране на точното изпълнение на задълженията на двете страни по кредита и действия по предоставяне на заемната сума в разпоредителната власт на кредитополучателя. Въз основа на това становище, залегнало в практика се прави извод, че процесната такса ангажимент не противоречи на чл.10а, ал.2 от ЗПК.

В отговора на исковата молба са изложени подробни доводи и за точното и изчерпателно посочване на разходите, включени в ГПР, както в договора за кредит, така и в предварително предоставения на потребителя стандартен европейски формуляр, където в абсолютна стойност е посочен размера на таксата ангажимент, както и на дължимата застрахователна премия.

По така изложените съображения, от съда се иска да отхвърли предявените искове, като присъди на ответника направените от него разноси, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение.

- **обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения** - ищецът претендира права от облигационно правоотношение с ответника по договор за кредит;

- **правна квалификация** – предявеният иск е с правно основание чл.26 ЗЗД, вр. чл.22 от ЗПК и чл.146 от ЗЗП;

- **права и обстоятелства, които се признават** – сключен между ищеца и „БНП ППФ С.А. клон България“ договор за потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г.;

- **обстоятелства, които не се нуждаят от доказване** – сключен между ищеца и „БНП ППФ С.А. клон България“ договор за потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г.;

- **разпределение на доказателствената тежест** – ищецът следва да установи, че е сключил с ответника процесния договор за кредит, ответникът следва да установи, че клаузите по процесния договор са индивидуално уговорени, че е изпълнил задължението си да представи необходимата преддоговорна информация на ищеца, че клаузите на договора осигуряват равнопоставеност на страните по него;

- **факти, за които страните не сочат доказателства** – няма такива;

ПРИЕМА следните писмени доказателства: договор за потребителски кредит № PLUS-17028322/05.06.2019 г., ведно с погасителен план и условия по договора, съгласие за обработка на лични данни, кратък медицински въпросник за приемане на застраховане, застрахователен сертификат № PLUS-17028322, ведно с общи условия към него, декларация за предоставяне на лични данни и информация и тяхната обработка, условия за обработка на лични данни, стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити, договор за потребителски кредит № PLUS-1665/27.12.2018 г., договор за потребителски кредит № PLUS-1882/14.09.2021 г. и договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-12982104/18.03.2016 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да представи справки за рамера на задълженията и на плащанията по процесния договор за кредит.

НАЗНАЧАВА съдебно-счетоводна експертиза, изпълнима от вещото лице С. И, тел.00, която като се запознае с данните по делото и извърши необходимите справки, да отговори на поставените в отговора на исковата молба въпроси.

Определя депозит за изготвяне на експертизата в размер на 400.00 лв., вносими от ответника в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Да се призове вещото лице след представяне на доказателства за внесения депозит.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да представи заключението си не по-късно от една седмица преди датата на съдебното заседание.

УКАЗВА на ответника, че в случай, че не внесе посочения депозит, съдът ще отмени определението си за допускане на експертизата и ще приключи производството без събиране на това доказателствено средство.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.05.2024 г. от 9.30 ч., за която дата да се призоват страните и вещото лице след представяне на доказателства за внесения депозит.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, **СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕТО НА СПОРАЗУМЕНИЕ и към МЕДИАЦИЯ.**

Препис от настоящето определение да се връчи и на двете страни, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____